

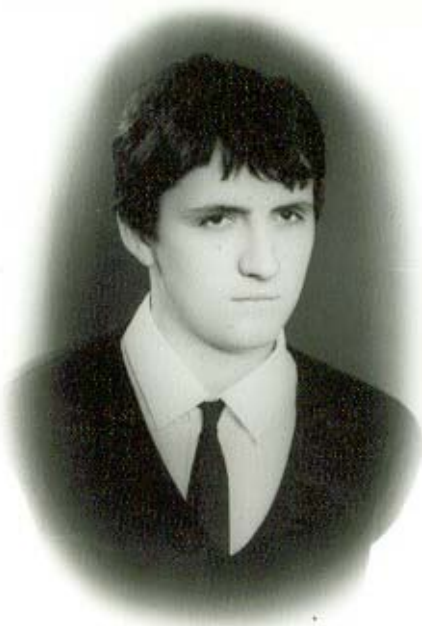
Dragan M. Nikolić

Ispovest

(Zbirka pesama)

Dragan M. Nikolić
Brčko-Svetozarevo, do tamo I nazad

ISPOVEST (1984-1990)

Sadržaj:

2. Na Vratima
3. Zapis Sa Straže
4. Nebo I Ja
5. Raj
6. Snovolov
7. Mesec
8. Bezimeni Likovi
9. Dobra Si Ti
10. Davljenik
11. Smisao
12. Pisma Drenova
13. Ispovest
14. Magla
15. Leptir

Na Vratima

*Obriši kosu,
Zaboravi kišu
I obavezno kucaj...
Možda ću te pustiti
U svoj svet,
A možda samo u
Hladnu sobu...*

Zapis Sa Straže

*Znaj da sam te se setio
Na straži,
Dok se hladni čelik
Lepio za srce,
A vetar...
A vetar je tiho,
Sa uzdahom,
Izgovorio tvoje
Ime,
Izgovorio ga sa kišom
Slutnji
Kao ja kada sam te
Video
Poslednji put...*

Nebo I Ja

*Vadim ništa iz džepa,
Vezujem crvenom vrpcom,
I pružam ga nebu...
Ono me pomilova
Daškom vetra,
I pocrvene,
Dal' od stida,
Da li od sutona...
Dugo smo se gledali,
A kada je pao mrak
Zvezde su nam držale
Sveću!*

Raj (ili: Šta je jedan dečak rekao popu)

*Čoveče u crnom, oprosti,
ali moram ti
nešto reći:
Moj bog je moj tata,
I moja mama je bog,
Ne verujem da postoji još neki...
I još ću ti nešto reći, čoveče u crnom:
Ne treba nam tvoj raj.
Mi imamo svoj vlastiti,
Pun bubašvaba
I ljubavi...*

Snovolov

*Svake večeri zabacim
Udicu
I čekam
Jer znam
Da rekom tada prolaze snovi:
Crveni, crni, sivi.
Sivi se sami hvataju.
Ja ih skidam
Sa udice
I bacam nazad-
Neću da sanjam
Život!
Crne volim da
Sanjam,
Odsanjam ih
I život je lep:
Siv.
A crveni snovi?
Dragi su mi
Ali oni mene,
Izgleda,
Ne vole,
Izbegavaju me...
Samo ponekad,
Kada ih oblije
Nagon
Milosrđa,
Dolaze u moj
Vir
I puštaju da ih rukama
Milujem.
Tada sam sretan
Kao dete.
Kao dete I plačem
Kada me
Napuste...*

Mesec

*Moja je glava na oblaku
Ja milujem sve zvukove tame
Mene skoro da nema
Deca su mi u žitnom polju,
Čekaju moju smrt da bi živela
U čvornovatim rukama
Petlovi kidaju moje meso
Ja sam kukavica i moram da umrem
Moja krv pada po travi
Moje oči se gase zajedno sa svicima*

Bezimeni likovi

*Noćas nađoh u svojoj glavi
Jedno jutro od morske soli
Okupano oblakom I bezimenim likom
Igra me pojela
I ja postadoh drugi bezimeni lik...
Igra je I dalje zobala
I dobih još jednog druga,
I još jednog,
I još jednog...
Najzad se probudih.
Dok Čekam da svane
Grize me jeza:
Nismo li stvarno
Bezimeni likovi?*

Dobra si ti (ili: Šta je vojnik na samrti rekao časnoj sestri koja ga je negovala)

*Dobra si ti,
Bolja nego bog kome služiš:
Lice suncem umiveno,
Tvojim stopama pleše gazela.
Tvoj je mir
Sakriven širokom crnom mantijom,
Pokriven krvavim šećerom tvojih usana.
Znam, bog ti je ljubavnik!
Taj ludi razvratnik
Neka bude miran,
Ostavljam mu te, kad već ti to želiš.
Ipak, kada se nagneš da mi promeniš zavoj,
Jede me čežnja za
Tvojim grudima zaštićenim
Zlatnim krstom...
Daj da ih poljubim
Pa da umrem!*

Davljenik

*Utopio sam se jedne večeri
U zidu
Svoje sobe...
Bez jauka...
Bez udara rukom
U meki vazduh...
Bez trunke žalosti Reke!*

Smisao

*Ja te polivam kišom – zovi me oblakom,
Ja ti pevam sa grane – zovi me pticom,
Ja ti namigujem s neba – možda sam zvezda?
Ti I ne znaš da postojim
Za tebe sam magla što se vuče poljem,
Blještavi odsjaj sa zuba otrovnice...
Misliš da te voda miluje, da ti kvasi bedra
Nisi u pravu, to su moje ruke
Ja ulazim svojom krvlju u tvoje srce,
Ja sam sve ono što najviše voliš...
Ja sam uvek postojao,
I uvek sam bio razdvojen:
Delovi mene su živeli u krhkim telima
I mislili da ima nekog smisla
U pisanju pesama
U radu
U zgrtanju novca
Sada su oni u meni,
Ali ima još mnogo delova mene
Koji su napolju,
I još više onih koji će tek nastati
I ti ćeš jednog dana biti ja
I znaćeš šta je smisao sveta
I znaćeš šta je ljubav*

Pesma Drenova

*Uzeo pesnik drvo drenovo
Da cedi
Pesme.
Prsti se lome,
Grčl se lice,
A na papiru
Ni stiha.
Tek kap krvi
Sa mirisom
Drena...*

Ispovest

*Hteo sam
Da zapalim
Mrak
Pesmama što
Mirišu na sreću
Novčlća u bunaru
Želja...
Nije se moglo.
Dani su umirali brže
Nego što su se rađale
Pesme...
Ostade samo
Tama*

Magla

*Magla je nežna
Kao cvet
I isto toliko
Tužna.
Volim je.
Ona me krije
Od besnih vojnika
I čuva moje kockice
Od crnih davola
Ona guta otkucaje
Sta na zidu
I tiho mi priča bajke
O početku
I istoriju kraja.
Magla je nežna
Kao cvet
I isto toliko
Tužna.
Rukom joj brišem s lica suze
Dok njene rosne očl
Umivaju
Borove I jele...*

Leptir

*Bio je leptir
I bila je noć
A ona je sedela naspram mene
U vagonu vriska I smeh,
Leptir je promrsio kose
Nekih vremešnih dama
Zaželeh da ga uhvatim
I poklonim ga lepoj
Što sedeše naspram mene.
Začuh njen pogled,
Sladak k'o med,
Kad dodirnuh
Njenu bosu nogu.
Bio je leptir,
I bila je noć,
A ona se smešila naspram mene.
Pružao sam ruke
Da uhvatim leptira,
Da cvetu na dve noge
Poklonim leteći cvet.
Leptir pobeže, u smrt
Udari ga rukom neki besni
Putnik,
I on pade, bi izgažen...
Bio je leptir,
I bila je noć,
A ona je plakala naspram mene.
Voz je prelazio preko mosta.
Voz je ušao u stanicu.
Ona ustade bez reči
I mahnu čoveku što čekaše
Na peronu...*

Rođen 19. juna 1965. u Čupriji, Srbija, ali su ga roditelji sa tri meseca odveli u Dubrave, selo pokraj Brčkog, BiH, gde su radili kao učitelji. U devetoj godini prelaze u Brčko, gde završava osnovnu i srednju školu, pa odlazi na odsluženje vojnog roka u Beograd. Posle armije, odlazi na studije ETF u Svetozarevo, gde upoznaje Sarić Željka, pa uz njegovu pomoć objavljuje nekoliko pesama u listu "Gorocvet". Uporedo svira gitaru u nekoliko rock-grupa. Jedna pesma mu je objavljena i u zborniku Rok-poezije sa Akustičarskog Festivala u Jagodini. Završava studije, i radi u prosveti, kao i u Fabrici Kablova u Jagodini. Ima svoj website www.dragan-m-nikolic.com. Sajt je autobiografskog karaktera, sa dosta politike i muzike.

